

beretningerne over Indbetalingen af Sysselintraderne. Ministeriet har, som det sees af Besvarelsen, allerede for længere Tid siden gennem de islandske Amtmænd forsøgt at bringe Sagen i Orden, og navnlig under Trussel af Mulcter søgt at holde Sysselmændene til deres Pligt. Men det er hidtil blevet ved Trusslen. Nu vil man derimod virkelig lade Mulcterne inddrive, saa at man maaskee kan faae et beskedent Haab om, nu da en strengere Fremgangsmaade følges, omfider at faae en Ordning bragt tilveie. Hvad den grønlandiske Missions Regnskaber angaaer, da er der af Ministeriet blevet forlangt en vis Sum paa Finantsloven for 1866—67, for at tilveiebringe den fornødne Hjælp til at oparbejde og omarbejde disse Regnskaber. Det forekommer Udvalget noget besynderligt, naar man for en saa ubetydelig Sum som 200 Rd. troer at kunne foretage en saadan Samarbejdelse, at da Sagen saa ofte tidligere forgjæves har været paatakt, uden at der er skeet noget Skridt til at faae den bragt i Orden.

Det vil under Antegningspost 19 til Indtægtsfiden sees, at Udvalget har udbedt sig nogle Oplysninger med Hensyn til den for Hypotheklaan i Landeendomme i Nørrejylland i sin Tid stiftede Forening. Kongerigets Reservecfond eier nemlig, som det sees af Antegningen, af Foreningens Obligationer et Beløb af 11,600 Rd. —, førte med en Værdi af 9,985 Rd. 94 Sk., hvilke Obligationer i December Termin 1863 ikke have givet nogen Rente. Man har gjort Forespørgsel i denne Anledning, og man har faaet til Svar derpaa, at Foreningens Bo var opgivet til Stiftelsebehandling. Udvalget har, for at faae et nærmere Indblik i denne Sag, udbedt sig af Ministeriet tilstillet den ved kongelig Rescript af 6te November 1863 til Undersøgelse af forskjellige Hypothekforeningen vedkommende Forhold nedsatte Commissions Betænkning, samt Beskrivelsen af Undersøgelserforhørene. Efterat Betænkningen var afsluttet, har Udvalget først modtaget disse Undersøgelserforhør tilligemed en Meddelelse om, at der ikke fra Commissionsens Side var blevet afgivet nogen Betænkning over Spørgsmaalet. De nævnte Forhørene meget vidtløftige og fuldstændige og ledsa-

gebe af en stor Mængde Actstykker. Det har derfor ikke været muligt, at de i nogle faa Dage have kunnet circulere imellem alle Udvalgets Medlemmer, hvorfor jeg altsaa ikke seer mig istand til paa Udvalgets Vegne at udtale noget Nærmere derom. Derimod troer jeg dog med ganske faa Ord at turde udtale som min Mening — og jeg tvivler ikke om, at Udvalget omtrent vilde være kommet til det samme Resultat —, at det er en Sag af en saa stor Vidtløftighed, og at den angaaer saa særegne Forhold, at det paa ingen Maade vilde kunne ansees passende, at den saaledes tilfældigvis broges ind under en Antegningspost. Jeg tør tillige troe, at Udvalgets øvrige Medlemmer vilde være komne til den samme Erkjendelse som jeg, nemlig at Gjennemlæsningen af disse Acter gjør et meget uhyggeligt Indtryk og fremkalder en stærk Tølelse af, at denne Sag ikke vil kunne blive uden Følger. Siden Taxationer saa ofte have været bragte paa Bane her idag, skal jeg tilføie, at naar engang Taxationsspørgsmaalet i sin Almindelighed maatte komme frem her i Thinget, da vilde sikkerlig de nævnte Forhør kunne give et belærende og rigeligt Bidrag til Oplysning om, hvilke Stær man i disse Forhold maa søge at undgaae. Dette er Alt, hvad jeg skal udtale om denne Sag, og da Ingen af Thingets andre ærede Medlemmer har kunnet gjøre sig bekendt med Acterne, vilde jeg ansee det for meget urigtigt, om Noget vilde forsøge paa at gjenoptage et Spørgsmaal, der desuden ikke hører hjemme under Revisionsberetningens Behandling.

Under Antegningspost 26 paa Indtægtsfiden vil det sees, at Udvalget har foreslaaet, at en Skatteestergivelse af 5,388 Rd. 37 Sk. ikke passerer. Denne hidrører fra en Stormflood, der i Aaret 1860 tilspøiede Beboerne i Ribe og Varde Amtstuedistricter endeel Skade. Regjeringen har med Hensyn til Estergivelsen paaberaabt sig 2 kongelige Resolutioner, nemlig af 24de Februar 1827 og 8de Marts 1837, men Statsrevisionen har ikke meent at kunne tillægge disse kongelige Resolutioner nogen Gyldighed i det paaberaabte Tilfælde, en Ansøvelse, Udvalget har maattet tiltræde. Skulle Resolutionerne være gyldige, kunne de kun være